

- Landbruget er pålagt byrder over 20 år uden lovhjemmel

Der har ikke været lovhjemmel til myndighedernes voldsomme indblanding i landbrugets dispositionsret, siden vandrammedirektivet blev implementeret i dansk lovgivning, skriver Jørn Rasmussen fra foreningen Fair Spildevand i dette debatindlæg.

Af Jørn Rasmussen, Fair Spildevand, Pilealle 5, 4760 Vordingborg

■ En af Einsteins mange ord-sprog var: »Hvis du ikke kan forklare det på en simpel måde, er det fordi, du ikke har forstået det godt nok«.

Jeg vil derfor forsøge på en enkel måde at forklare, hvorfor der ikke har været lovhjemmel til den voldsomme indblanding i landbrugets dispositionsret, siden vandrammedirektivet, VRD, blev implementeret i dansk lovgivning.

VRD stiller krav til biologiske referenceforhold, hvor der indgår en hel del kvalitetselementer, og hvert land skal have tilstrækkelige mange målesteder, der kan give et troværdigt billede af disse kvalitetselementer.

Ved biologiske kvalitetselementer forstås blandt andet plankton, bundvegetation og fiskefauna.

Giver ikke mening

Til at underbygge overordnede mål, der ligger i de biologiske kvalitetselementer, har vi fem kemiske og fysisk-kemiske kvalitetselementer: Termiske forhold, iltforhold, saltholdighed, for-suringstilstand og næringsstof-forhold – der skal understøtte de biologiske kvalitetselementer.

Tager vi de fire første, giver det overhovedet ikke mening at opgøre dem i totale mængder.

Kan man opgøre den totale mængde ilt eller mængde salt i de kystnære områder? Nej vel. Derfor giver det naturligvis heller ikke mening at stille krav til den totale mængde kvælstof eller fosfor for den sags skyld.

Overalt i VRD stilles der ikke krav til totale mængder, men til elementer, hvad enten det er biologiske eller kemiske og fysisk-kemiske elementer. Den engelske udgave efterlyser »elements« og den tyske »komponenten«.

Landbruget bidrager med under 1/3

I nitratdirektivet er definitionen ligeledes udelukkende koncentrationer.

Den 25. januar 2023 redegør

”

- Overalt i vandrammedirektivet stilles der ikke krav til totale mængder

Fra indlægget

Bjarne Brønserud her i bladet for, at de danske referencesteder i 2021 viste en koncentration på 2,6 milligram pr. liter nitrat-N, og siden 2007 konstant har ligget under 3 milligram. I begyndelsen af 1990'erne var tallet 5 milligram.

Altså i det åbne land bidrager landbruget sammen med alle ejendommene, der i dag ikke er tvangskloakeret, til under en tredjedel af EU's grænseværdi på 11,3 milligram nitrat-N.

Spildevand er problemet

Når dette erkendes, kan fokus rettes på det egentlige problem for vores overfladevand. Nemlig en grundlæggende fejlagtig måde at håndtere vores spildevand på, hvor vi i dag fjerner næringsstofferne fra det naturlige kredsløb og samtidig iblander alverdens miljøfremmede stoffer.

For som der står i VRD på side 3 under betragtning (27):

»Dette direktivs endelige mål er at opnå en eliminering af prioriterede farlige stoffer og at bidrage til at opnå koncentrationer i havmiljøet, der er tæt på baggrundsværdierne for naturligt forekommende stoffer«. Bemærk, igen omtales kun koncentrationer.

Følg vandrammedirektivet

Fra 1987 og frem til nitratdirektivet og vandrammedirektivet blev implementeret i dansk lovgivning, var det den faglige totale kvælstof-balancemodel i NPO-redegørelsen, der var basis for regulering landbruget. I stedet

for at rette ind efter de juridiske rammer i VRD, som Danmark har forpligtet sig til at efterleve med sit EU-medlemskab, fortsatte man med at tilpasse VRD til den håbløse balancemodel fra 1984.

Det må nu stoppe. Idiotien har været længe nok og kostet milliarder af kroner og en masse spildte ressourcer, der samtidig modarbejder det, nogle kalder den grønne omstilling.

Lad os se lidt på de positive følger af udskiftning af balancemodellens totale mængder med koncentrationer, som VRD foreskriver:

1) Landbruget skal ikke længere reguleres efter, hvad der tilføres bedriften, men hvad der udledes. Hermed følger udfasning af for det første gødningsloven, for det andet krav til efterafgrøder og for det tredje oprettelse af våd- og minivådområder, der begrundes med kvælstofreduktion.

2) Tvistigheder i retssalene, der skyldes ovenstående, kan ophøre.

3) Konflikten mellem de såkaldte »grønne« organisationer og landbruget mindskes betydeligt, da man nu har noget konkret at forholde sig til.

4) Sidst, men ikke mindst, får landmanden tilbageerobret den dispositionsret, som han nu engang er bedre til selv at administrere end både politikerne, embedsmænd og tænketanke.

Nu er det bare sådan, at et »forkølet« læserbrev ikke ændrer på alverden. Derfor vil jeg kraftigt opfordre redaktionen på Effektiv Landbrug til at researche mere i ovenstående.

■ Det giver ikke mening, at de danske myndigheder stiller krav til den totale mængde kvælstof eller fosfor i vandmiljøet, når man læser EU's vandrammedirektiv, skriver Jørn Rasmussen. Arkivfoto